№ 4. Dnia 26 Kwietnia 1935 r. Rok XI.

Piński Przegląd Diecezjalny

PISMO URZĘDOWE KURJI BISKUPIEJ.

Treść numeru:

AKTA STOLICY APOSTOLSKIEJ.

MOTU PROPRIO

1) o „Komisji pro Russia" oraz o wydawaniu ksiąg liturgicznych obrządku słowiańskiego.

Z jak troskliwą życzliwością odnosimy się do ludów Rosji, świadczą nietylko słowa Nasze i pisma, ale przedewszystkiem dzieła ku dobru nieszczęśliwego owego narodu przy nadarzającej się sposobności przez Nas podjęte. Jeżeli już ów niedostatek ziemski tak bardzo nas zatrwożył, to tem boleśniej odczuliśmy powszechny upadek moralności, gnębiący ten naród; stąd też ze wzmożoną gorliwością staraliśmy się według sił Naszych o to, aby owym szkodom ulżyć i zaradzić. W sprawie tej współpracowała z Nami w sposób szczególny *„Komisja dla Rosji"*, przed dziesięciu bezmała laty przez Nas powołana do życia; jej to przekazaliśmy osobnem Motu Proprio wszystkie sprawy, które „odnoszą się do Rosjan, zarówno zamieszkujących ziemię ojczystą, jak i tych, którzy zdala od niej znajdują się na wygnaniu".[1]) W ciągu niemałej tej przestrzeni czasu przekonaliśmy się dowodnie, że taka apostolska praca mogła z Bożą pomocą obfite zaiste wydać owoce, zwłaszcza, że niemało Rosjan „łaknie i pragnie sprawiedliwości". Do rozwoju wielce świętego tego przedsięwzięcia przyczyniła się rozumna i niezwykle pożyteczna sprężystość Wielebnego Brata Michała d'Herbigny, tytularnego Biskupa Iljońskiego, którego wyjątkowe doświadczenie, pasterska dbałość i szlachetna gorliwość pięknie w tej sprawie rozbłysły. Kiedy jednak zabrakło tak pożytecznej pomocy i współpracy tego Biskupa oraz innych, na których skrzętności słusznie się opieraliśmy, kiedy z dnia na dzień wzmagały się zadania, domagające się nowych decyzyj i nowych planów, uważaliśmy za rzecz pożyteczną nadanie temu dziełu nowego ustroju, aby skuteczniej rosnącym wymaganiom mogło sprostać i aby w wszystkiem było celowo urządzone.

Po dokładnem przeto rozważeniu sprawy, z własnej inicjatywy i dokładnej świadomości oraz na podstawie pełnej władzy apostolskie

1) Cfr. *Acta Ap. Sed.*, 1930, p. 153.

postanawiamy i zarządzamy, aby te tylko sprawy i zagadnienia były zastrzeżone i powierzone „Komisji pro Russia", które odnoszą się do Rosjan, mieszkających na ojczystej ziemi, bez naruszenia jednak powagi i prawa Św. Kongregacji dla Kościoła Wschodniego, przysługującego jej według kanonu 257. Ażeby zaś dzieło takiej wagi i takiego znaczenia, nad którem czuwać i którem kierować będziemy o ile możności bezpośrednio, doszło do skutku, postanawiamy, by „Komisja" ta uzależniła się od Św. Kongregacji do nadzwyczajnych spraw kościelnych, której przeto sekretarz ma być równocześnie przewodniczącym tejże „Komisji".

Zarządzamy tak samo, by w łonie Św. Kongregacji dla Kościoła Wschodniego powstała osobna „Sekcja", oddana tym wszystkim, którzy, gdziekolwiek się znajdują, wyznają obrządek słowiański (nazwany też słowiańsko-bizantyńskim), więc i tym Rosjanom, którzy znajdują się na wygnaniu i dotychczas podlegali „Komisji pro Russia". W razie potrzeby można do *Sekcji* tej dobrać jako Konsultorów niektórych Biskupów z tych diecezyj, na których obszarze napotyka się ten obrządek. Nakazujemy zaś to wszystko dlatego, że pragniemy, aby pieczołowicie i czujnie pielęgnowano przesławną tradycję Kościoła Katolickiego, która w świetle prawdy przedziwnie skupia rozmaitość obrządków, jakby harmonijne głosy jednej melodji, ulatujące z ziemi ku niebu. Ci zaś synowie Nasi, którzy niestety zdala od ojcowskiego błądzą domu, niech jeszcze raz zauważą i uświadomią sobie, że, wracając do Nas, mają pełną swobodę zachowania całej świetności swojego obrządku, który prastarym językiem i dawnością ceremonij przypomina owe szczęśliwe czasy, kiedy cały świat chrześcijański cieszył się jedną wiarą, jedną owczarnią i jednym pasterzem. Tak bardzo zaś zależy nam na tem, aby obrządek słowiańsko-bizantyński zachował się nienaruszony, że — dowiedziawszy się, iż synowie Nasi, żyjący według tego obrządku, odczuwają brak ksiąg liturgicznych — zarządziliśmy niezwłocznie ich wydanie. Wcielenie w czyn tego dekretu powierzamy Św. Kongregacji dla Kościoła Wschodniego, która do tej pracy dobierze sobie doradców i współpracowników, odznaczających się w tej ważnej dziedzinie wybitną wiedzą oraz gorliwością.

Pragniemy zaś, aby z zarządzeń Naszych znowu nietylko dla synów Naszych, którzy do jedności owczarni wrócili, ale także dla odłączonych od Nas, czynne promieniało Kościoła Katolickiego uczucie życzliwości oraz ojcowska Nasza wychylała się troskliwość.

Nakazujemy, by to wszystko, co z własnej inicjatywy Listem tym postanowiliśmy, miało moc prawną, znosząc wszelkie przeciwne przepisy.

Dan w Rzymie u Świętego Piotra, dnia 21 grudnia 1934 roku, w trzynastym roku Naszego Pontyfikatu.

PAPIEŻ PIUS XI.

Sacra Poenitentiaria Apostolica

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Adsistentia Officiis, quae vocant, tenebrarum in Hebdomada Maiori peculiaribus augetur indulgentiis.*)

2) **DECRETUM.**

Ad excitandos in corde fidelium debitos grati animi sensus erga salutiferam passionem D. N. I. C., pretium redemptionis nostrae, quo praesertim tempore eiusdem memoria specialius in Ecclesia recolitur, SSmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI, instante infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiore, in audientia die 9 currentis mensis eidem impertita, benigne largiri dignatus est ut quicumque Officiis, quae vocant, Tenebrarum feriis IV, V et VI Maioris Hebdomadae intersint, psalmorumque ac lectionum cantum aut devota lectione, aut piis super Dominica passione meditationibus vel orationibus, pro suo quisque captu, sequantur, *indulgentiam partialem decem annorum* unoquo-

*) Acta Apostolicae Sedis z tym dekretem doszły do Kurji Diecezjalnej z wielkiem opóźnieniem dopiero w Wielkim Tygodniu. Na przyszły rok raczą Przewielebni IMĆ Księża zawczasu ogłosić wiernym o udzielonych odpustach.

que ex dictis diebus, *plenariam* vero, si cunctis tribus, ut supra, adsisterint et oraverint, suetis conditionibus, lucrari valeant.

Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Apostolicarum Litterarum in forma brevi expeditione et contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Poenitentiariae Ap., die 16 Martii 1935.

L. S. *L. Card. Lauri,* *Paenitentiarius Maior.* *I. Teodori,* *Secretarius.*

Św. Kongregacja Obrzędów.

3) **Variationes faciendae in rubricis Breviarii ac Missalis Romani.**

I. In Breviaro Romano.

1. Post. Duplicia I classis primaria ponatur:

„*Duplex I classis secundarium.*

Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C.“

2. Inter Duplicia II classis secundaria expungatur idem Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C., et in fine addatur „Festum Maternitatis B. Maria Virg.“

3. Die 30 Iunii, post Nonam Commemorationis S. Pauli Ap., ponatur: „Vesperae de sequenti, sine ulla Commemoratione“.

4. Die 1 Iulii, post Orationem de I Vesperis Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C., expungantur omnes Commemorationes.

Eadem die, post Orationem de Laudibus, dicatur: „Ad Laudes tantum fit Commemoratio diei Octavae S. Ioannis...“.

Eadem die, post Nonam, ponatur:

„In II Vesperis.

Omnia ut in I Vesperis, sed loco ultimi Psalmi, dicitur, Psalmus 147 *Lauda, Jerusalem, Dominum.*

V. *Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni.*

R. *Quos pretioso Sanguine redemisti.*

Ad Magnif. Ant. *Habebitis autem... sempiterno.*

Et fit Commemoratio tantum sequentis, ut infra.

Completorium de Dominica, et conclusio Hymni ut in Communi Festorum B. Mariae Virg.“.

5. Die 2 Iulii, in festo Visitationis B. Mariae Virg., post verba: „In Vesperis“ ponatur: „Quando dicendae sint integrae, Antiphonae de Laudibus, Versus et reliqua ut infra.

Ant. *Beata es... alleluia.*

V. *Benedicta tu in mulieribus.*

R. *Et benedictus fructus ventris tui.*

Oratio *Famulis tuis... Per Dominum*“.

Et post hanc Orationem expungantur omnes Commemorationes.

II. In Missali Romano.

Die 1 Iulii, in Oratione Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. expungantur signa parenthesis quoad verba „solemni cultu“. Post rubricam „In Missis votivis...“ ponatur: „Et in Missis privatis tantum, fit Commemoratio diei Octavae S. Ioannis“.

URBIS et ORBIS

Aucto ritu festi Pretiosissimi Sanguinis D. N. Iesu Christi, Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI tributarum, suprascriptas variationes approbavit, illasque in futuris editionibus Breviarii et Missalis Romani inserendas mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 19 Ianuarii 1935.

C. CARD. LAURENTI, *Praefectus.*

A. Carinci, *Secretarius.*

Św. Kongregacja dla Kościoła Wschodniego.

4) **Dekret ustanowienia Administracji Apostolskiej.**

Aby sposobniej zaradzić dobru dusz tej części rusińskiej diecezji przemyskiej, którą zowią *Łemkowszczyzną,* Jego Świątobliwość Pan Nasz z Opatrzności Bożej Papież Pius XI postanowił podczas Audjencji dnia 13 stycznia 1934 wyłączyć z pod jurysdykcji rusińskiego Biskupa Przemyskiego i osobnemu Administratorowi Apostolskiemu powierzyć następujące

dekanaty wraz z wszystkiemi tychże dekanatów parafjami: bukowski, gorlicki, grybowski, dynowski, dukielski, krośnieński, muszyński, rymanowski i sanocki. Administracja Apostolska w ten sposób ustanowiona nazywać się będzie *Łemkowszczyzna;* stolica zaś główna znajdować się będzie w mieście *Rymanowie*. Jego Ekscelencja Nuncjusz Apostolski przy Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu Stolicy św. czuwać będzie nad załatwieniem wszystkiego, czego wymaga ustanowienie kanoniczne wspomnianej wyżej Administracji Apostolskiej.

Jakiekolwiek zarządzenia przeciwne nie mają na zarządzenie obecne najmniejszego wpływu ujemnego.

Dan w Rzymie, w Siedzibie Św. Kongregacji dla Kościoła Wschodniego, dnia 10 lutego 1934.

A. CARD. SINCERO,
Biskup Prenesteński, *Sekretarz.*

Józef Cesarini, Asesor.

AKTA KURJI DIECEZJALNEJ.

Pisma J. E. Pasterza Diecezji.

5) **Zarządzenie na dzień 3 Maja.**

Do Czcigodnego Duchowieństwa Diecezji.

Zbliża się, Ukochani w Panu, dzień 3-go Maja, dzień nie tylko Święta Narodowego, lecz i wysiłku społecznego w poparciu kulturalno-oświatowych zamierzeń i prac Polskiej Macierzy Szkolnej. Nie potrzebuję przypominać Wam zasług tej organizacji społecznej ani podkreślać ważności jej zamierzeń i prac kulturalno-oświatowych. Mam też nadzieję, że przy Waszej, Ukochani w Panu Bracia, współpracy „Dar Narodowy 3-go Maja“ wypadnie okazale. W związku z powyższem zarządzam, co następuje:

1) Po odprawieniu w dniu Święta Narodowego 3-go Maja uroczystego nabożeństwa należy w okolicznościowem przemówieniu podkreślić obowiązek dbania o oświatę w narodzie oraz przyjścia z pomocą materjalną Polskiej Macierzy Szkolnej, która z wieloletniem doświadczeniem i wybitnym sukcesem pracę oświatową organizuje i prowadzi.

2) Należy przy wszelkiej okazji wzywać ludność katolicką do składania ofiar na „Dar Narodowy 3-go Maja.“

3) Należy wziąć żywy i czynny współudział w Powiatowych, Miejskich i Lokalnych Komitetach Obchodu 3-go Maja i Zbiórki na Dar Narodowy.

† KAZIMIERZ bp.

Pińsk, 16/IV 1935.

Okólniki Wikarjatu Generalnego.

6) Do Przewielebnych IM. Księży Proboszczów, Rektorów i Prefektów Diecezji Pińskiej. *)

Wobec zbliżającego się końca Roku Jubileuszowego i konieczności przesłania Stolicy Apostolskiej dokładnego sprawozdania z obchodu Jubileuszu w naszej Diecezji, Kurja Diecezjalna poleca Przewielebnym IM. Księżom Proboszczom i Prefektom szkół przygotować, a po zakończeniu uroczystości jubileuszowych w dniu 28 bieżącego miesiąca n a t y c h m i a s t przesłać do Kurji sprawozdanie z przebiegu tychże uroczystości w parafjach i szkołach, z odpowiedziami na poniższe pytania:

I. Nazwa parafji (szkoły).....

II. Czy były urządzane procesje jubileuszowe? Przybliżona liczba uczestników tych procesyj.

*) Poniższe rozporządzenie było jeszcze przed Wielkim Tygodniem rozesłane osobno.

III. Czy wierni pojedyńczo odbywali praktyki jubileuszowe? Czy dałoby się określić liczbę tych wiernych?

V. Czy z okazji Jubileuszu były urządzane:
1) misje (liczba uczestników)
2) rekolekcje otwarte (l. u.)
3) rekolekcje zamknięte (l. u.)
4) wspólne Komunje św. (l. u.)
5) uroczyste obchody i akademje (l. u.)
6) odczyty i konferencje (l. u.)
7) pielgrzymki (l. u.)
8) publiczne adoracje Najśw. Sakr.
9) zjazdy organizacyj katolickich
10) odnawianie:
 a) kościołów
 b) kaplic
 c) krzyżów i figur przydrożnych (ilość)
 d) napisów lub tablic pamiątkowych
11) stawianie nowych:
 a) kościołów
 b) kaplic
 c) krzyżów przydrożnych (ilość)
 d) napisów lub tablic pamiątkowych
12) erygowanie Stacyj Drogi Krzyżowej
13) tworzenie:
 a) instytucyj religijno-charytatywnych (jakich)
 b) organizacyj religijno-charytatywnych (jakich)

Odpowiedzi na powyższe pytania należy nadesłać w terminie ostatecznym do 1 Maja b. r.

† KAROL NIEMIRA
Biskup Sufragan Piński,
Wikarjusz Generalny.

Pińsk, dnia 5 kwietnia 1935 r.
L. 1130/35.

Z Wydziałów Kurjalnych.

7) Szkic przemówienia na rozpoczęcie działalności Bractwa Nauki Chrześcijańskiej.

Niedawno zakończyły się uroczystości Wielkiego Jubileuszu Odkupienia rodzaju ludzkiego.

Odnowiliśmy w sobie wdzięczność za otwarcie nam dostępu do Żywota wiecznego.

Obecnie trzeba nam się umacniać na tej drodze, która do Żywota wiedzie.

A droga jedyna — to Pan Jezus. „Jam jest droga, prawda i życie". (Jan 14, 6).

Trzeba Pana Jezusa coraz lepiej poznawać. „Ten jest żywot wieczny" — mówi Ewangelja — „żebyście poznali Boga żywego i którego On posłał — Jezusa Chrystusa". (Jan 17, 3).

Chrześcijanin stara się poznawać Jezusa Chrystusa, pilnie słuchając Słowa Bożego w kościele, czytając książki i pisma religijne, modląc się i usiłując wstępować w ślady życia Jezusowego. Jednak musimy sobie to wszyscy szczerze powiedzieć, że za mało znamy Pana Jezusa i za mało sobie cenimy łaskę wiary, która nam jest dana.

To też bardzo na czasie jest wezwanie Najdostojniejszego Pasterza naszej diecezji, żebyśmy się łączyli i częściej wspólnie zbierali po to, żeby lepiej poznawać naszą wiarę świętą.

W każdej parafji, a więc i w naszej, ma być założone Bractwo Nauki Chrześcijańskiej, t. j. Bractwo tych ludzi, którzy chcą coraz lepiej poznawać naukę Jezusa Chrystusa.

Taka jest wola naszego Pasterza diecezjalnego i taka jest wola Ojca świętego: w każdej parafji Bractwo Nauki Chrześcijańskiej.

Wierzę, że i tu u nas znajdzie się dużo ludzi chętnych do spełnienia tej woli Ojca św. i Bractwo Nauki Chrześcijańskiej będzie dość liczne. Zaczniemy naszą pracę od dnia.......

Cóż będziemy robić?

1. Najpierw — tu w tym naszym Kościele będziemy mieli nauki religijne częściej niż dotąd: codziennie, podczas Mszy św., będą odczytywane po polsku słowa Pisma św., które na te dni Kościół przeznaczył. Oprócz kazań w niedzielę na sumie — będą nauki katechizmowe na nieszporach i....

2. Na tych naukach będziemy po kolei odczytywali sobie pytania i odpowiedzi katechizmu, będziemy je objaśniać prosto i zrozumiale dla każdego; będziemy sobie też odczytywali i objaśniali po kolei, po kawałeczku Ewangelje, opowiadające o życiu Pana naszego Jezusa Chrystusa.

3. Prócz tego przy wejściu do kościoła umieścimy skrzyneczkę, do której każdy będzie

mógł wrzucić napisane na kartce swoje zapytanie o takie sprawy religijne, których nie rozumie dobrze i chciałby usłyszeć ich wyjaśnienie. — Na naukach po objaśnieniu katechizmu i Ewangelji, będziemy dawać odpowiedzi na te nasze wszystkie zapytania.

4. Spodziewam się, że wszyscy parafjanie a szczególnie ci, którzy zechcą do Bractwa należeć — będą pilnie na te nauki uczęszczali sami będą na nie prowadzić dzieci swoje, posyłać służbę, zachęcać domowników, sąsiadów, znajomych.

5. Członkowie Bractwa będą się starać, żeby w ich własnym domu był katechizm, życie Jezusa Chrystusa i inne pobożne książki. Będą mieli też zwyczaj, żeby, jeżeli już nie codzień, to przynajmniej w niedzielę i święta — te książki religijne choćby przez pół godziny czytywać, i ciągle przemyślać na nowo. — Będą się też starać, żeby w każdym domu katolickim, gdzie są ludzie umiejący dobrze czytać, był Katechizm, Ewangelja i inne książki i pisma religijne najpotrzebniejsze.

6. Jeżeli z ofiar naszych członków i dobrodziejów będziemy mieli coś grosza, to może biednym dzieciom i szkole dopomożemy do kupienia książek do nauki religji, a tym naszym parafjanom, co mieszkają daleko od kościoła — do kupienia kilku książek religijnych, niechby je choć wspólnie czytywali we święta, jeżeli do kościoła pójść nie mogą.

7. Członkiem Bractwa może być każdy parafjanin — choćby najbiedniejszy i nieuczony. Jeżeli tylko kocha Pana Jezusa, pragnie tego, żeby wszyscy P. Jezusa poznali i kochali — to już ma prawo zapisać się do Bractwa. Składka nie jest konieczna. — Do tej wielkiej sprawy poznawania nauki Pana Jezusa możemy się przyczynić wszyscy: jeden modlitwą, inny ofiarą pieniężną na zakup książek religijnych, inny ofiaruje nam trochę swego czasu na to, co będzie potrzebne do szerzenia zrozumienia wiary w naszej parafji.

Za należenie do Bractwa Ojciec św. udziela wielkich odpustów (odczytać kilka punktów z § 42 statutu Bractwa).

Innych szczegółów o Bractwie dowiemy się na zebraniu po nabożeństwie. Na to zebranie wszystkich bardzo zapraszam.

(Tam objaśnić należy Statut a zwłaszcza § 5 i 6-20).

Zapisywać się do Bractwa można w zakrystji, w kancelarji parafjalnej i w...

Oby Bóg raczył pobłogosławić temu początkowi pracy naszej i dał nam poznać wielkość swoją a kiedyś — oby nam dozwolił być uczestnikiem tego Żywota wiecznego, do którego drogą jedyną jest Pan Jezus.

Ks. J. Zieja
Moderator Bractwa Katedralnego.

Kronika diecezjalna.

8) **Czynności J. E. Pasterza Diecezji.**

Dnia 16 marca w kaplicy Seminaryjnej J. E. Ks. Biskup Ordynarjusz wyświęcił na kapłana alumna naszego Seminarjum ks. Stanisława Sobótkę.

W niedzielę Wielkiego Postu kazania pasyjne w kościele katedralnym głosili na przemian I. I. E. E. Ks. Ks. Biskupi.

Od Niedzieli Męki Pańskiej do Niedzieli Palmowej J. E. Ks. Biskup Sufragan prowadził rekolekcje parafjalne w kościele katedralnym.

Dnia 14 kwietnia w Niedzielę Palmową poświęcenia palm dokonał i celebrował pontyfikalnie J. E. Ks. Biskup Ordynarjusz.

W Wielki Czwartek J. E. Ks. Biskup Ordynarjusz, celebrował uroczystą Mszę św., udzielając Duchowieństwu i zebranym wiernym Komunji św., poczem w asyście kapłanów, djakonów i subdjakonów dokonał poświęcenia Olejów św. Po skończonych ceremonjach J. E. dokonał rzewnego obrzędu umywania nóg.

W Wielki Piątek i Sobotę jak również Rezurekcję i Mszę św. w nocy po rezurekcji celebrował J. E. Ks. Biskup Ordynarjusz, wygłaszając kazanie do licznie zebranych wiernych.

Sumę w dzień Wielkiejnocy i w Poniedziałek Wielkanocny celebrował i kazanie wygłosił J. E. Ks. Biskup Sufragan.

W Wielką Sobotę J. E. Ks. Biskup Ordynarjusz wyświęcił na kapłanów następujących alumnów Seminarjum Wyższego w Pińsku Ks. Ks.: Jana Bielawskiego, Wiktora Borysewicza,

Józefa Chwalkę, Józefa Ćwirkę, Bolesława Dzudzewicza, Antoniego Grzybowskiego, Rudolfa Jaworskiego, Jana Karnickiego, Justyna Kruhlińskiego, Stanisława Łazara, Wacława Łosowskiego, Franciszka Piwowarskiego, Kazimierza Rybałtowskiego i Kazimierza Staniewicza.

Prócz tego J. E. udzielił innym alumnom święceń mniejszych i subdjakonatu.

9) Nominacje i zmiany wśród duchowieństwa.

Mianowani z grona Księży neoprezbiterów:

Ks. Jan Bielawski — wikarjuszem kościoła parafjalnego w Kamieniu.

Ks. Wiktor Borysewicz — wikarjuszem w Ciechanowcu.

Ks. Józef Chwalko — wikarjuszem w Siemiatyczach.

Ks. Józef Ćwirko — wikarjuszem w Berezie Kartuskiej.

Ks. Bolesław Dzudzewicz — wikarjuszem w Wysokiem-Litewskiem.

Ks. Antoni Grzybowski — wikarjuszem w Łubinie.

Ks. Rudolf Jaworski — prefektem w Gimnazjum Biskupiem w Drohiczynie n. B.

Ks. Jan Karnicki — wikarjuszem w Rubieżewiczach.

Ks. Justyn Kruhliński — wikarjuszem w Siemiatyczach.

Ks. Stanisław Łazar — wikarjuszem kościoła św. Michała w Iwieńcu.

Ks. Wacław Łosowski — wikarjuszem w Hancewiczach.

Ks. Franciszek Piwowarski — wikarjuszem w Baranowiczach.

Ks. Kazimierz Rybałtowski — wikarjuszem w Hajnówce.

Ks. Kazimierz Staniewicz — wikarjuszem w Baranowiczach.

Przeniesieni:

Ks. Edward Zawadzki — na rektora kościoła filjalnego w Pleszewiczach i kapelana Sióstr zakonnych Zgromadzenia św. Józefa w Grzybowszczyźnie.

Ks. Roman Tadrowski — na wikarjusza kościoła katedralnego w Pińsku.

Ks. Aleksander Szafarski — na wikarjusza kościoła parafjalnego w Dawidgródku i p. o. rektora kaplicy w Rubryniu.

Ks. Tadeusz Seewald — zwolniony ze stanowiska rektora kościoła filjalnego w Pleszewiczach i kapelana Sióstr zakonnych Zgromadzenia św. Józefa w Grzybowszczyźnie.

10) Ofiara Ks. Prałata Wincentego Giebartowskiego na rzecz Seminarjum Duchownego.

Dnia 14 marca b. r. ks. prałat Wincenty Giebartowski złożył J. E. Biskupowi Ordynarjuszowi formalny piśmienny akt darowizny, przez który z wolnej ręki oddaje na natychmiastową własność Wyższego Seminarjum Duchownego w Pińsku cały swój bogaty księgozbiór, t. j. wszystkie książki do niego należące. J. E. Ks. Biskup z prawdziwą radością i zadowoleniem przyjął szczodry i hojny dar, udzielając pasterskiego błogosławieństwa zacnemu ofiarodawcy.

Księgozbiór ks. prałata Giebartowskiego, obecnie katalogowany, liczy około 6000 tomów. Są to dzieła teologiczne, filozoficzne i ogólnokształcące. Przeważa literatura filozoficzna starsza i najnowsza w językach łacińskim, niemieckim, francuskim i polskim.

Czyn obywatelsko-katolicki ks. prałata Giebartowskiego winien być przykładem dla duchowieństwa diecezjalnego i dla posiadaczy książek, by swymi zbiorami wzbogacili bibljotekę seminaryjską, będącą w okresie formacji.

Zaczątkiem jej były resztki książnicy pofranciszkańskiej, złożone z dzieł starszych. Stopniowo rozmaici kapłani diecezjalni i inni zasilali swemi darami bibljotekę. Z większych dobrodziejów chronologicznie należy wymienić ks. prałata Pawła Kurowskiego, wikarjusza generalnego diecezji chełmińskiej, który począwszy od roku 1928 zaczął nadsyłać książki od siebie i od innych i nadesłał przeszło 2300 tomów. Po śmierci świątobliwego pierwszego biskupa pińskiego Zygmunta Łozińskiego w 1932 r. cały jego świetny księgozbiór (szczególnie dzieła biblistyczne i orjentalistyczne) przeszedł na własność seminarjum. A teraz ks. prałat W. Giebartowski na większą chwałę Bożą, na pożytek naszej diecezji i naszego seminarjum dorzuca ze swej strony hojną i zbożną ofiarę, za którą niech mu Pan Jezus obfitością łask swoich błogosławi.

Ks. K. Kantak
Bibljotekarz Seminarjum Duchownego.

Z Kancelarji Kurjalnej.

11) **Sprostowanie.**

W przedruku protokółu ostatniego Zjazdu XX. Dziekanów w Pińsku w dniu 13 lutego b. r. (zobacz „Piński Przegląd Diecezjalny" Nr. 3 str. 16 u góry) mylnie podano termin II serji rekolekcyj kapłańskich.

II serja tych rekolekcyj będzie w Drohiczynie n. Bugiem w dn. 6, 7, 8 i 9 sierpnia b. r. a nie lipca.

Z instytucyj i organizcyj społecznych.

12) **Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej.**

W dniach od 12—19 maja włącznie będzie się odbywał w całej Rzeczypospolitej „XII Tydzień LOPP".

Kurja Diecezjalna z polecenia J. E. Pasterza diecezji zwraca się do Wielebnego Duchowieństwa z wezwaniem, by żywem słowem i osobistym udziałem w pracach Komitetów LOPP poparło powyższą akcję.

13) **Podróż naukowa do Ziemi św.**

Kilkakrotnie wyrażono w kołach duchowieństwa naszego życzenie zorganizowania pielgrzymki do Ziemi św., w którejby więcej czasu poświęcono na pobyt w samej Palestynie i któraby wyłącznie miała uczestników księży.

Myśl tę podjął Główny Zarząd Pol. Tow. Teologicznego i przystąpił niniejszem do zorganizowania podróży naukowej do Ziemi św., której celem byłoby obok uczczenia miejsc nam tak drogich, zaznajomienie się z najnowszemi wykopaliskami palestyńskiemi oraz zwiedzenie nowych naukowych instytucyj biblijnych (OO. Dominikanów, Jezuitów, Franciszkanów, Benedyktynów i t. d.) Kierownikiem podróży będzie X. Prof. Dr. Stach, wiceprezes Pol. Tow. Teologicznego. Zewnęrzną stroną pielgrzymki zajmie się Towarzystwo podróżnicze Cooka.

Jako termin wyjazdu ustalono pierwszą połowę września r. b. Podróż trwać będzie około 30 dni; oprócz Palestyny zwiedzać się będzie i Egipt. Program prowizoryczny ogłoszono w „Collectanea Theologica" 1935, nr. 1.

Projekt został zaaprobowany przez Protektora Towarzystwa J. E. Ks. Arcybiskupa Twardowskiego.

W Ministerstwie W. R. i O. P. otrzymaliśmy zapewnienie, że władze szkolne nie będą czyniły księżom prefektom trudności w uzyskaniu urlopu. Wnioski odpowiednie Księża Prefekci wyślą do swych Kuratorjów, a nas o tem zawiadamią, abyśmy zawczasu w Ministerstwie W. R. i O. P. w sprawie uzyskania urlopu mogli interwenjować. Z tego względu prosimy XX. Prefektów o wczesne zawiadomienie Zarządu najpóźniej do dnia 1 maja r. b.

Dla innych uczestników ustalamy termin zgłaszania się na dzień 15 czerwca r. b. Jednakże wczesne zgłoszenie się jest wskazane.

Cena udziału w pielgrzymce, obliczona przy minimum 50 osobach, wyniesie około 1.250 zł., a będzie obejmowała:

Paszport zagraniczny wraz z wizami, bilety kolejowe III klasy, bilety okrętowe III klasy, całkowite utrzymanie w drodze, całkowite utrzymanie i mieszkanie w miejscach zwiedzanych, całkowite koszty zwiedzań wraz z opłatą za wstępy.

Natychmiast po otrzymaniu dostatecznej ilości zgłoszeń ustalimy dokładny program i roześlemy bliższe wyjaśnienie co do paszportów i t. d.

Adres: X. Prof. Stach — Lwów, Uniwersytet Jana Kazimierza, ul. Marszałkowska 1.

Ogłoszenie.

Kurja Diecezjalna poleca Wielebnym Księżom Proboszczom znanego jej osobiście i zasługującego na poparcie kandydata na organistę — p. Michała Świątkowskiego, kawalera lat 27, **absolwenta Zawodowej Szkoły Organistów Im. Józefa Montwiłła w Wilnie** (świadectwo ukończenia Nr. 2 z roku szkolnego 1933/34). Adres — Pińsk, ul. Krańcowa 8.

Redaktor X. Michał Rutkowski. **Drukarnia Diecezjalna w Pińsku, ul. Kościuszki 46.**